

det ikke er det samme Sted, hvorom der her er Tale, thi der kan neppe være Nogen, som for Alvor vil kunne paastaae, at en Toldinspektor absolut maa boe indenfor Toldbodens Omraade. Det er det Bæsentlige. Jeg troer heller ikke, at Finantsministeren har paastaet dette. De 15,000 Rbd., som man forlanger, staae saaledes bestandig som et ikke tilstrækkelig motiveret Forlangende, som en Deel af det tidligere Forfjonnelsesproject, som et Middel til at fremkalde en Bygning paa et Sted, hvorfra det er høist sandsynligt, at man alligevel om nogle Aar vil søge at faae den hele Trafik fjernet; thi dersom Dampskibsfarten udvikler sig i nogen betydelig Grad, vil det hele Forretningssliv paa Toldboden i meget betydelig Grad bebyrdes af dette Dampskibsvæsen, og det vil da være rigtigt at samle det Hele paa et Sted, hvor der er god Plads og en fortrinlig Beliggenhed, nemlig paa Gammelholm. Ved Gammelholm har man nemlig dybt Vand og en Plads, der saa at sige ligger i Centrum af Byen, saa at jeg holder mig overbevist om, at naar det først kommer derhen til, at Gammelholm — og det vil ikke være længe, inden det vil skee — bliver overdraget deels til offentlig, deels til privat Brug af denne Art, saa vil man fortryde, at man har bygget denne Bygning, med mindre man blot bygger den for Forfjonnelses Styld; thi saa staaer den som en tom Steenkasse uden indre Gehalt, men deri stikker maaskee Skjønheden. Skjønheden ligger efter endeel af de Herrers Mening i disse ydre Steenformer, (Mei!), ja jeg vil ikke strides herom, jeg vil ikke her komme ind paa denne Materie om det Skjønne og Kunstneriske, om det Aandelige og Materielle; kun vil jeg sige saameget, at jeg har vundet den Overbeviisning, at vi, som man forekaster en materialistisk Opfattelse, vi ere netop de, som opfatte Menneskeligheden i sin Aand, hvortil de Andre, som see Menneskeligheden fremstaae i Steen, og hvad de kalde Kunst, netop oversee Aanden. — De, som maae grave i Ninives Gruus, for at erkende, at Verden er stor og gammel, De, og ikke vi, ere netop de virkelige Materialister. Jeg gjentager det, disse 15,000 Rbd. til en Postbygning ere ikke til en nødvendig Bygning

for Postvæsenet, men de ere kun en lille Deel af den Sum, som var bestemt til Fuldbyrdelsen af den tidligere Forfjonnelsesplan, som man haardnakket holder fast ved, uagtet det hele Forhold ikke kan ordnes paa en simplere Maade end derved, at det overdrages til privat Entreprise. Gjør man ikke det, da lægger man Hindring i veien for den fornøftige fremtidige Udvikling, hvorefter det Hele vil blive henlagt til Gammelholm.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, bemærkede, at den første Taler havde yttret for denne Sag næsten Alt, hvad der kunde siges; jeg troer ogsaa, at han virkelig har fremført Alt, hvad der fra Postvæsenets Side kunde fremføres, for at det antager ikke at kunne tilfredsstille Publikums billige Fordringer, uden ved at erholde den Bygning, som er bragt i Forslag. En Sag vinder ikke ved Gjentagelser, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig ved det af de ærede 15 Medlemmer fremsatte Forslag om Postbygningen. Kun forsaavidt den ærede Taler omhandlede, hvad jeg under den forrige Behandling havde sagt med Hensyn til Toldinspektorens Embedsbolig, skal jeg bemærke, at jeg rigtignok ikke sagde, at det var absolut nødvendigt, at Toldinspektoren skulde boe der, men vel, at jeg ansaae det for ønskeligt og gavnligt for Forretningerne, at han der havde sin Embedsbolig, og derom maa jeg for Diebliffet end mere holde mig overbevist, end jeg var, da Sagen sidst var for, idet der senere er blevet mig forelagt flere Oplysninger om, hvor nødvendigt det er, at Toldinspektoren kan træffes af de Underordnede paa Toldboden ikke alene i Contoirtiden, men ogsaa hele Dagen. Jeg troer iøvrigt, at hans Bolig er saaledes indhegnet, at der ingen Fare er for, at Personalet i samme skal blive sønderrevet af Toldbodhundene.

Jeg maa derimod ansee mig forpligtet til at yttre et Par Ord om det stillede subsidiaire Forslag, at der til at opføre et Locale til Postexpeditionen ved Kjøbenhavns Toldbod skulde bevilges 2000 Rbd. Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler, der vilde begrunde dette Forslag, anførte tvende Grunde, som ikke vel kunne bestaae med hinanden. Først be agtede han